

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Universitetsuroen har været godt stof i en del blade og i tv-avisen, og jeg er glad for, at hr. Niels Ravn med sit spørgsmål giver mig anledning til at sætte nogle ting på plads.

Jeg kan oplyse, at antallet af indskrivninger til eksamen i sommer ved Århus universitet er 7.600 studerende mod 7.000 i fjor sommer og ved Københavns universitet 10.300 studerende mod 8.900 i fjor. Heri er ikke indbefattet eksamen i filosofikum. Tallene omfatter såvel afsluttende eksaminer som deleksaminer. Ved Københavns universitet er antallet af indskrivninger til embedseksamen steget 30 pct. fra i fjor sommer. Tallene var ved sommereksamen 1970 650 studerende, ved eksamen i vinter 750 og nu i sommer 850 studerende. Disse tal viser klart, at der arbejdes og undervises ved universiteterne trods det, man kalder universitetsuroen, og som skyldes et lille nu skrumpende mindretal.

Universiteternes bevillinger ydes til undervisning, forskning, institutters daglige drift, administration, lokaler, anskaffelser m. m., og hvor beklagelige det lille mindretals aktioner end er, går de kun i ubetydelig grad ud over den virksomhed, der er universiteternes opgave. Det eneste i den forbindelse, der er værd at fremhæve, er de vanskelige vilkår, som det lille mindretal nu og da forårsager for nogle af de organer, der er oprettet i henhold til den nye styrelseslov.

Denne lovs ene hovedprincip, ligestillingen i de besluttende organer af professorer og andre lærere, er virkeliggjort uden vanskeligheder, og dermed er det væsentligste led i universitetsreformen trådt i kraft. Det andet betydelige led i reformen, de studerendes medbestemmelse og medansvar, er et tilbud til de studerende, idet der ikke kan pålægges dem pligt til at deltage i styrelsen, som tilfældet er for lærergruppen. Der er givet almindelige demokratiske bestemmelser om repræsentation for forskellige anskuelser, som tilfældet også er for lærergruppen. Det er disse regler, studenterrådene ved Københavns og Århus universiteter ikke har villet acceptere. Studenterrådene kunne have været repræsenteret i de styrende organer, hvis de ikke havde boykottet valgene. De er således selv og alene selv skyld i, at de er uden repræsentation.

Når studenterrådsrepræsentanter nu flere gange har søgt at hindre afholdelse af møder i de styrende organer og i Århus har afbrudt en valghandling, er det et udtryk for en desperationsholdning, som er uforenelig med et demokratisk samfundets retsorden. Hindringen af rektorvalget i Århus er anmeldt til politiet, og jeg kan sige, at hvor samfundets love krænkes, er det min indstilling, at samfundets retsregler skal bringes i anvendelse. Der må gælde ens regler for alle borgere, studerende danner ingen undtagelse.

Derfor er det også frasemageri af latterligste slags, når de demonstranter, der for nylig afbrød forretningsudvalgsrådet på Københavns universitet, proklamerede: vi anerkender ikke folketinget. Det er fraser, der bevæger sig ad en tangent, som ender i det tomme rum.

Niels Ravn: Jeg takker for ministerens svar og håber, at ministerens optimisme med hensyn til ordnede forhold ikke må blive gjort til skamme.

Når jeg har bedt om ordet igen, er det for at stille det, man kalder et tillægsspørgsmål. Ministeren nævnte selv i sin redegørelse her Danske Studerendes Fællesråd, der er en af de organisationer, der saboterer styrelsesloven. Denne organisation oppebærer, så vidt jeg er orienteret, statsstøtte, som jeg ikke har nogen kommentarer til, men jeg er vidende om, at andre organisationer, der også repræsenterer vide kredse inden for studenterverdenen, og som har indordnet sig under den nye styrelseslov og i den anledning i og for sig har en stor arbejdsbyrde, ingen støtte oppebærer. Finder ministeren en sådan tilstand rimelig?

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Statsbidraget til studenterrådene har været ydet gennem en lang årrække på de årlige finanslove. De studerendes råd ved andre højere uddannelsesinstitutioner fik ikke tilsvarende bidrag. Derfor opnåedes i forrige finansår enighed om, at der skulle ydes 6 kr. 50 øre pr. studerende til de studerendes råd ved alle højere læreanstalter, og det er fastsat på finansloven for indeværende år. Det har betydet ligestilling mellem disse råd og først og fremmest været en forbedring for andre råd end studenterrådene, der havde haft en fortrinssstilling. For studenterrådet i